

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№6 (162) травень 2018 р.

Митрополит Михаїл звернувся до волинян щодо початку процедури визнання української церковної автокефалії. Докладніше читайте на с. 5

Світлина Віктора Петрука

3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

8 травня – апостола і євангеліста Марка

Святий Марк народився в Єрусалимі (за іншою версією – в Кірені). Будинок його матері Марії сусідивав із Гефсиманським садом. Як говорить церковне передання, в ніч хресних страждань Христа він слідував за Ним, загорнувшись у плащ, і втік від воїнів, які хотіли схопити його (Слова «загорнувшись покривалом на голе тіло», «покинувши покривало, голим утік», Мк.14:51–52, означають, що коли на людині була лише натільна сорочка, її в ті часи вважали «голою»). Після вознесіння Господнього будинок матері став місцем молитовних зборів християн і притулком для деякого з апостолів (Діян.12:12).

Святий Марк – найближчий сподвижник апостолів Петра, Павла і Варнави. Разом із Павлом та Варнавою був у Селевкії, звідти вирушив на острів Кіпр і пройшов його весь зі сходу на захід. У місті Пафе святий Марк був свідком того, як апостол Павло уразив сліпотою волхва Елима (Діян.13:6–12).

Після місії з Павлом повернувся в Єрусалим, а потім, разом із апостолом Петром, побував у Римі, звідки, за велінням Кифи, вирушив до Єгипту, де заснував Церкву.

Під час другої благовісницької подорожі апостола Павла святий Марк зустрівся з ним

в Антіохії. Звідти він вирушив на проповідь із апостолом Варнавою на Кіпр, а потім знову пішов до Єгипту, де разом із Петром заснував багато церков. Із Вавилону апостол Петро направив послання малоазійським християнам, в якому з любов'ю відгукувався про святого Марка, свого духовного сина (1Пет.5:13).

Коли апостол Павло перебував в ув'язненні у Римі, Марк був в Єфесі, де кафедру займав святий Тимофій. Разом із ним прибув до Рима. Там він і написав святе Євангеліє (бл. 62–63 рр.).

Із Рима святий Марк знову пішов до Єгипту і в Олександрії поклав початок християнському училищу, з якого згодом вийшли такі знамениті отці та вчителі Церкви, як Климент Олександрійський, святий Діонісій, святий Григорій Чудотворець та інші. Турбуючись про вшлятування церковного богослужіння, Марк склав чин Літургії для олександрійських християн.

Потім із проповіддю Євангелія відвідав деякі області Африки, був у Лівії.

Під час цих подорожей благовісник отримав наказ від Духа Святого знову йти в Олександрію для проповіді та протидії язичникам. Там він оселився в будинку шевця Ананії, якому зцілив руку. Швець із радістю прийняв апостола, з вірою слухав його оповіді про Христа і прийняв Хрещення. Слідом за Ананією хрестилися багато жителів тієї частини міста, де він жив. Це ще більше посилювало ненависть язичників, і вони збиралися вбити угодника. Коли апостол звершував Богослужіння, його побили, волочили вулицями і кинули до в'язниці. Там святий удостоївся бачити Господа Ісуса Христа, Який зміцнив його перед стражданнями. Наступного дня розлучений натовп знову

повік апостола вулицями міста на судилище, але дорогою Марк помер зі словами: «В руки Твої, Господи, віддаю дух мій». Це сталося в 63 чи 68 році.

Язичники хотіли спалити тіло благовістителя. Але коли розвели багаття, все померкло, пролунав грім і стався землетрус. Язичники в страху розбіглися, а християни взяли тіло і поховали його в кам'яній гробниці.

У 310 році над мощами святого апостола Марка було побудовано церкву. А в 820 році, коли у Єгипті встановилася влада арабів-магометан і Християнську Церкву тиснили іновірці, мощі святого перенесли до Венеції і поставили в храмі його імені.

Святий Марк першим написав Євангеліє – коротке і просте, для християн із язичників. Усі стародавні письменники свідчать, що воно є стислим записом проповіді та розповідей первоверховного апостола («Петро розповідав, Марк писав»). Однією з центральних богословських тем у Марковому Благовісті є тема сили Божої, що в немочі людській звершується, бо Господь робить можливим те, що у людей неможливо. При дії Христа і Духа Святого учні Його йдуть по всьому світу і проповідують Євангеліє.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштово-відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 2 грн 49 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштово-каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ХРОНІКА

Проповідь архієрея: яка нагорода за піст

Великий піст підходить до завершення, а тому після духовного очищення ми від Господа можемо отримати винагороду. Про це говорив митрополит Луцький і Волинський Михайл 25 березня, у 5-ту неділю Чотирнадцятиці, в кафедральному соборі Святої Трійці.

Високопреосвященний нагадав, що період посту – це процес нашої постійної боротьби. Ми намагаємося відганяти від себе навіть гріховні думки та більше молитися. Це час нашого духовного зростання. Звісно, за свій постовий подвиг ми хочемо одержати якусь відзнаку від Бога.

А «нагорода – це радість пасхальна», – каже митрополит Михайл. Це благословенна можливість зібратися з усією родиною за столом і розділити найбільшу духовну вітху.

Радісним ти приходиш і на кладовище в Провідну неділю. Адже Господь дає надію, що побачиш своїх близьких, які спочили. Бо Христос воскрес. За словами керуючого єпархії, таке торжество є наслідком і відзнакою за духовні труди Великого посту.

Духовенство єпархії привітало нацгвардійців

З нагоди четвертої річниці створення Національної гвардії України канцлер протоієрей Микола Цап, головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак та капелан луцьких гвардійців священник Сергій Лівончук взяли участь в урочистостях.

Під час заходу, який відбувся 26 березня у Палаці культури міста, о. Микола, виголосивши вітальне слово, передав благословіння митрополита Михайла та побажав військово-службовцям глибокої віри і мужності.

Священнослужителі вручили архієрейські благословенні грамоти командирів військової частини 1141 Національної гвардії України підполковнику Василеві Гуртовському та оркестрові цього ж підрозділу.

Для закордонних гостей Луцька – молитва англійською

Частину акафісти Богородиці Холмській по-англійськи 26 березня виконав зведений хор студенток регентського відділення Волинської православної богословської академії та факультету іноземної філології Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки. Це стало завершенням першої англійської екскурсії в Музеї волинської ікони, текст якої уклали в СНУ.

Твір написано літредактором єпархіального інформаційного центру Віктором Гребенюком і перекладено викладачем СНУ, кандидатом філологічних наук Наталією Добжанською-Найт (обоє – члени Спілки християнських письменників України). Його видано торік за кошти Управління єпархії для розповсюдження серед англомовних гостей нашого міста.

Тростянецький монастир отримав землю для забудови

Жіночий монастир Покрови Пресвятої Богородиці в с. Тростянець Ківерецького деканату зможе збудувати свою обитель, адже тепер має ділянку, придбану Управлінням єпархії. Про це 28 березня розповіла його намісниця ігуменья Марія (Гнатенко).

Тут, неподалік місцевої церкви Святої Трійці (вул. Волі, 84), є стара хатина, що використовується під келії, проте на цьому місці планують звести постійне приміщення монастиря із домовим храмом. Тим часом черниці моляться у парафіяльній церкві: щонеділі та кожної останньої суботи місяця опівночі (з п'ятниці на суботу) на Божественній Літургії.

Для розбудови обителі потрібні кошти. Тому намісниця звертається до всіх небайдужих допомогти у цій справі. Пожертви можна внести особисто чи переказати на картку 5167 4900 7811 9113 (Ощадбанк).

Тростянецький жіночий монастир Покрови Пресвятої Богородиці засновано рішенням Священного Синоду у травні 2017 р.

Військові священники повернулися з Донбасу

Вкотре гуманітарну допомогу на Схід відвезли протоієрей Володимир Присяжнюк (луцький районний декан), Андрій Мовчанюк,

— З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

14 травня – ікони «Несподівана радість»

Створення цього образу пов'язують із притчею про злочинця, який кожен день щиро молився перед образом Пресвятої Богородиці, повторюючи архангельське вітання: «Радуйся, Благодатна!», а потім відправлявся на гріховні діяння. Але одного разу, стоячи перед іконою на колінах, раптом побачив, що вона ожила. На руках і ногах Божественного Немовляти, Якого тримала Богоматір, відкрилися рани, що кровоточили. Страшне видіння злякало і до глибини душі вразило заблукалого, з його очей полилися сльози. З глибоким співчуттям він запитав у Диви Марії: «Хто посміє це зробити?». На що вона йому відповіла: це він та інші грішники своїми гріхами кожен раз розпинають Її Сина.

Злочинець усвідомив свою провину і почав просити прощення у Спасителя, але отримав відмову. Тоді за нього заступилася Богородиця і сказала Ісусу, що разом із грішником буде лежати біля Його ніг, поки не отримає прощення. Христос простив злочинця, але на знак каяття він мав доторкнутися губами до Його ран. Вражений зловмисник так і зробив – і на цьому видіння закінчилося. З того часу лиходій повністю змінився, почав вести покірливе, благочестиве та богоугодне життя. У серці грабіжника навіки оселилися подяка і трепет перед Богородицею, Яка була його Заступницею перед Господом. Його молитву зображено на образі.

Іван Гуреев, Віталій Антонюк, Валерій Владика. Місія проходила 25–29 березня.

Капелани відвідали бійців на передовій, школи і дитячі студії в Красногорівці, Мар'янці та Волновасі, передали їм продукти, одяг, а дітям ще й кантовари.

Цього разу вантаж збирали громади сіл Гірка-Полонка, Підгайці, Гаразджа, Забороль, Сьомки Луцького районного деканату, а також школи Ратнева і Піддубців.

На Волині представляють «Небесний ліхтарик»

28–29 березня в Луцьку та Рожищі відбулися презентації дитячого християнського журналу «Небесний ліхтарик». Їх провела головний редактор видання Валерія Лесюк.

Зокрема, у луцькій бібліотеці-філії № 10 захід відбувся за участі третьокласників, а в Рожищенській районній бібліотеці для дітей – молоді.

До організації представлень долучився завідувач єпархіального видавничого відділу «Ключі» Дмитро Головенко. Настоятель місцевої парафії Преподобного Сергія Послушного священник Микола Царик також взяв участь у презентації в Рожищі.

Раніше ми повідомляли про випуск нового дитячого журналу, який із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла поширюється у єпархії. Часопис для читачів приблизно 6–10 років виходитиме щомісяця на 16 сторінках.

Окрім Валерії Лесюк, над виданням працюють магістр богослів'я священник Микола Лесюк та веб-дизайнер Наталія Скиба. До речі, о. Микола – випусник Волинської православної богословської академії, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці у Відні (Австрія). Його дружина матінка Валерія в 2010–2015 рр. очолювала відділ організації благодійності та соціального служіння нашої єпархії.

Придбати «Небесний ліхтарик» можна, попередньо замовивши ел. поштою nebesnyi_litnyak@ukr.net або за номером тел. (095) 0376700, Валерія.

В «Образі» – виставка іконопису та сакрального мистецтва

Представники ВПБА проректор з навчальної роботи протоієрей Ігор Скиба, декан богословського факультету протоієрей Василь Лозовицький і священник Роман Кобрій 29 березня взяли участь у відкритті 64-ї виставки іконопису та сакрального мистецтва «П'ятикнижжя в іконі».

Експозицію було розміщено в недавно створеній арт-галереї «Образ» (Луцьк, просп. Волі, 2). У ній представили частину робіт семи міжнародних пленерів іконопису та сакрального мистецтва на Волині. Організатори: Генеральне консульство Республіки Польща у Луцьку, Волинська організація Національної спілки художників України, Інтеграційний центр у Замлинні, Львівська національна академія мистецтва, кафедра україністики Варшавського університету та ін.

Високоморальний сенс ікони в тому, що не можна поєднувати молитву й гріховність, а шлях до порятунку завжди один – через каяття й усвідомлення гріха.

Святкування ікони «Несподівана радість» відбувається двічі на рік: 14 травня та 22 грудня. У ці дні в храмах проводяться Божественні Літургії.

Віталій КЛИМЧУК

Завершили читання Невсипущого Псалтиря

У Волинській православної богословської академії закінчили Невсипущий Псалтир, який читали протягом Великого посту. Про це повідомив сайт vrbpa.org.

30 березня, напередодні Лазаревої суботи, в академічному храмі Всіх волинських святих проректор з навчальної роботи протоієрей Ігор Скиба очолив подячний молебень та панахиду, на яких востаннє згадувалися імена за здоров'я та за упокій, котрі було подано для молитовного спомину під час Чотирнадцятиці.

З оцем Ігорем молилися декан богословського факультету протоієрей Василь Лозовицький, благочинний домового храму ієромонах Іларіон (Зборовський) та інші священнослужителі з професорсько-викладацького складу й інспекції, студенти.

На завершення о. Ігор, зокрема, сказав: «Читання Невсипущого Псалтиря під час Великого посту звершується для того, щоб посилити молитовний подвиг. Це особливо необхідно для духовного зростання, духовного вишколу кожного студента духовної школи».

Священик закликав садити на могилах живі квіти

Назадого до Провідної неділі настоятель парафії Святої Трійці в с. Тростянець Ківерецького деканату протоієрей Сергій Ледвовк звернувся до вірних із проханням не нести штучні квіти на кладовища. Про це священник написав 30 березня на своїй сторінці у «Фейсбучі».

Зокрема, о. Сергій пояснив, що цей «квітковий тимчасовий „рай“ у скорому часі знову опиниться на звалищі». Душпастир наголосив, що «спочилим потрібна наша молитва, пам'ять і шана», а не «відмітка» у вигляді штучних квітів.

Тому панотець закликав висаджати живі квіти на могилах. «Уявімо собі великий міський цвинтар – і жодного штучного вінка, на кожній могилі – висаджені кушчики, плетіння барвінку, невеличкі деревця, ароматні квіти і невимовна радість спочилих душ, які дякують за любов і шану кожній людині! Ось це і буде наче земний Рай, який нагадуватиме про майбутній небесний Рай, до якого ми всі покликані! Зробимо?» – звертається о. Сергій.

Торік у цій же соцмережі настоятель парафії Великомученика й цілителя Пантелеймона в Люблинці Ковельського районного благочиння протоієрей Матвій Олійник також закликав не приносити на могилки «гори мертвих букетів».

Проповідь архієрея: Церква закликає зупинитись і задуматися

Про швидкоплинне життя та наше духовне зростання говорив митрополит Луцький і Волинський Михайл під час проповіді у кафедральному соборі Святої Трійці 1 квітня, у Вербну неділю.

Високопреосвященний згадав, як часто ми біжимо у своїх справах і говоримо, що так швидко

минає життя. Господь же дарує нам час перебувати у цьому світі, аби ми змогли насолодитися ним. Тому Церква закликає нас «на мить зупинитися і задуматися», – мовить архієрей. Церква стримує нас від цього бігу і каже: «Сьомий день – Господу Богіві Твоєму». Нас закликають задуматися над нашим життям. І не лише матеріальним, а й духовним.

Сьогодні ми вкотре повинні помірковувати, чому прийшли до храму і тримаємо в руках вербу. Керуючий єпархією висловив надію, що ми переросли просто звичай освячувати гілки верби та задумуємось над духовним значенням цього обряду. А верба є для нас символом духовного життя.

Привітали римо-католиків із Пасхою

Намісник луцького монастиря Воздвиження хреста Господнього ієромонах Никодим (Смілій) 1 квітня відвідав пасхальну Месу в римсько-католицькому соборі Петра і Павла, що в Луцьку.

З благословіння митрополита Михайла, о. Никодим виголосив вітання священнослужителям та вірянам РКЦ, у якому, зокрема, зазначив: «Ми, православні християни, святкуємо сьогодні Вербну неділю, але, перебуваючи тут із вами, я, можна так сказати, відчув ту атмосферу радісного свята Воскресіння Христового, ту пасхальну радість, яку ми переживатимемо вже за тиждень».

Нарада щодо першого молитовного сніданку

Митрополит Луцький і Волинський Михайл та канцлер єпархії протоієрей Микола Цап 3 квітня взяли участь в обговоренні організації першого міського молитовного сніданку.

Зокрема, наш владика запропонував дату, коли доцільно проводити цей захід: перед днем міста. А це свято варто відзначити у першу неділю після 22 травня – дня вшанування святителя Миколая Чудотворця, покровителя обласного центру. Також обговорили формат і тему заходу.

У нараді, яка відбулася в Луцькій міській раді, взяли участь секретар міськради, виконавчач повноваження міського голови Григорій Пустовіт, радник міського голови Ігор Поліщук, представники інших конфесій міста.

У ВПБА провели акцію «Писанка з митрополитом»

Під час Страсного тижня, коли християни посилено готуються до Великодня, дітей воїнів АТО і з сімей, що потребують особливої соціальної підтримки, навчали писанкярства.

Перед початком заходу у Волинській православної богословської академії митрополит Луцький і Волинський Михайл, який теж взяв участь у майстер-класі, пояснив, що розписування яєць – багатовікова традиція нашого народу. Владика зауважив, що ми не вкладаємо в нього той зміст, котрий був за язичництва. «Це – мистецтво, яке виражає, в першу чергу, Світле Христове Воскресіння, але через призму української культури», – наголосив архієрей.

Акцію організували управління єпархії спільно з Луцьким міським центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

У Луцьку пройшов страсний хресний хід

Загальноміську ходу з 12-ма зупинками (стояннями), що символізують останні події в земному житті Христа, проведено 6 квітня, у Велику п'ятницю. Процесію, яку очолює митрополит Михайл, розпочали на руїнах храму Йоана Богослова, що в замку Любарта.

Стояння відбулися: у замковій церкві; Свято-Архангельському чоловічому монастирі; на місці розстрілу в'язнів луцької тюрми; перед пам'ятником жертвам політичних репресій, що на Замковій площі; на місці страти мученика Данила Братковського (середньовічна площа Ринок, вул. Драгоманова); біля крипти Хрестовоздвиженської церкви (вул. Данила Галицького, 2); перед пам'ятним знаком християнському милосердю волинян (територія храму Воздвиження хреста Господнього); на місці майбутньої каплиці Ікони Волинської Божої Матері (біля Луцького міського районного суду); на місці, де постане церква «Небесної сотні» (вул. П'ятницька гірка); на перехресті вулиць Кривий Вал та Лесі Українки;

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

на Театральному майдані перед фотостендом загиблих бійців; у кафедральному соборі Святої Трійці.

Під час процесії згадували не лише страждання Ісуса Христа, а й молилися за нашу Батьківщину та її воїнів, за полонених, за об'єднання українського Православ'я, за припинення війни, ворожнечі, неправди, за благословення Боже для Волинського краю, за місто Луцьк і його мешканців, за здоров'я хворих, за тих, хто ненавидить і хто любить нас.

Після завершення страсного хресного ходу в соборі відправили Вечірню із винесенням плащаниці Господа нашого Ісуса Христа.

«Пасха – це ж Христос воскрес», – архієрей

Напередодні Світлого Воскресіння Христового митрополит Михаїл розповів інтернет-виданню «Волинська правда» про відзначення Великодня, звичаї та традиції, організацію першого міського молитовного сніданку, будівництво храму у Волновасі.

Зокрема, владика пояснив, що святкуванню Пасхи передують Великий піст, під час якого людина духовно готує себе до «торжества із торжеств». І саме за станом душі можна визначити, як готовий ти зустріти Великдень.

«Якщо для тебе свято, першою чергою, це застілья (поїхати до батьків, до родичів, на могилки сходити, порадіти, посвяткувати та відпочити), – це не духовна радість. Це – звичай, якого слід дотримуватися, і для тебе це, за великим рахунком, свято стола. А коли відчувається, що Пасха – це ж Христос воскрес, то вже інша справа. І якщо для тебе Пасха – це Воскресіння Христове, значить постився добре. А вже решта – це те, що цю радість доповнює. Доповнює, зокрема, звичаями і традиціями», – розповів високопреосвященний.

Повністю інтерв'ю можна прочитати на єпархіяльному сайті Pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Статті».

Делегація Київського Патріархату доставила в Україну благодатний вогонь

Увечері 7 квітня, у Велику суботу, в міжнародний аеропорт «Бориспіль» прибув рейсовий літак із благодатним вогнем з Єрусалима. Його доставила в Україну делегація нашої Церкви, у складі якої були представники Волинської єпархії.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл із благословіння Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета зустрів вогонь на летовищі та привіз його до Луцька, в кафедральний собор Святої Трійці перед відправою пасхальної Божественної Літургії.

Благодатний вогонь – поширена у Православ'ї назва вогню, використовуваного у великодній церемонії виносу святого світла з гробу Господнього, в храмі Воскресіння. У Страсну суботу віряни Православної Церкви очікують звершення церемонії сходження благодатного вогню, яке протягом століть відбувається в цьому домі Божому на Голгофі. Цей чин очолює особисто Єрусалимський Патріарх. Тому християни розповсюджують вогонь свічками та лампадами по всьому світу.

Великдень у луцькому кафедральному соборі

8 квітня, на Світле Христове Воскресіння, Пасху, в головному храмі нашої єпархії відбулись урочисті Богослужіння.

Опівничну, хресний хід та Ранню очолював декан протоієрей Микола Нецькар. Перед Літургією до собору ввійшов владика Михаїл із благодатним вогнем.

Радість спільного святкування розділили голова ОДА Олександр Савченко, перший заступник голови облради Олександр Пирожик, секретар міської ради, виконував повноважень міського голови Григорій Пустовіт, інші представники влади.

На завершення Ранньої о. Микола прочитав огласительне слово святителя Йоана Золотоустого, а віце-канцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний під час Служби Божої – пасхальне послання Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. Традиційно частина великоднього Євангелія прозвучала різними мовами.

ВАРТО ЗНАТИ

ТАТУЮВАННЯ НА ТІЛІ ХРИСТИЯН?

Людина – творіння Боже, має матеріальне тіло і духовну душу, яка й керує тілом. Апостол Павло говорить: «Хіба ви не знаєте, що тіло ваше є храм Духа Святого, Який живе у вас, Якого ви маєте від Бога, і ви не свої?» (1 Кор. 6:19). Отож, якщо ми самі собі «не належимо», то чи можемо геть на свій розсуд розпоряджатися своїм тілом? Не можна без дозволу власника перебудовувати житло. А ось підтримувати чистоту і порядок – так, це навіть обов'язок.

Що ж воно таке, оті наколки, чи, говорячи по-модному, тату?

Колись на рабах, на худобі клеймо ставилося вимушено як ознака власності. Якщо ж вільновідпущеник вирішував залишитися з хазяїном, то сам ставив на собі відповідний знак. Деякі злочинці й тепер мітять самі себе, показуючи підлеглість.

У примітивних племенах татування досить розвинене, становить частину їхньої культури, але це культура язичницька, ідолопоклонницька.

Вперше заборона наносити знаки на тіло зустрічається в Старому Завіті, в т. зв. Синайському законодавстві. У той час обраний єврейський народ перебував серед язичницьких племен, де подібні речі були звичним явищем. Бог через пророка Мойсея закликає Свій народ жити іншим життям, цінностями, культурою. Інакше вони б не відрізнялися від язичників, котрі культивували насилля і розпусту. Кожна людина є храм Божий, і призначення її – утворення з себе достойного місця для Господа. Ідолопоклонники ж перетворювали себе не на святі, а на бісові оселі.

Татуванням декотрі люди хочуть виділитись, думаючи, що це зробить їх привабливішими, моднішими, «крутішими». Та це насправді свідчить лише про бажання «виправити» і «покривити» те, що сотворив Господь. Це проти Його волі. Тому християнам – насамперед піклуючись про душу – краще вести здоровий спосіб життя і займатися фізкультурою, щоби здоровий дух був у здоровому тілі.

Є й такі особи, що через тату показують нібито свою релігійність. Так, в арабському світі, серед агресивних ісламістів, деякі християни на своєму тілі роблять релігійні зображення – як свідчення віри на випадок смерті. Христос же навчав не боятися того, що вбиває тіло, а того, що душу. Прикладом є св. Ігнатій Богоносець. На суді він заявив, що носить Христа у серці. Для сповідування своєї віри йому не знадобилися ніякі зовнішні ознаки, бо Господь бачив те, що в його душі. Тож написи релігійного змісту, зображення ікон, храмів на тілі аж ніяк не свідчать про побожність. Часто це роблять і злочинці.

Співрозмовники здебільшого не можуть назвати ясної причини, чому зробили собі татування. Так і кажуть: «за компанією», «по молодості, по дурості», «сп'яну». А тепер шкодують

і не знають, що робити, бо ж вивести тату боляче, дорого й неефективно.

Часто навіть не замислюються над значенням зображення, котре наносять їм на тіло. От сподобалось – і все! Хочу – і то негайно! В одному фільмі дівчина вихвалялась перед хлопцем «класною татуїрвоюкою». А він вивчав китайську, тож сказав, що той ієрогліф означає просто... соевий соус, тобто людина перетворилась на ходячу рекламу. Та це ще по-легкому: зображення

і написи екзотичними мовами можуть мати приналежність для тебе й образливе для інших значення, а то й окултне, богозневажне.

Фанати, наслідуючи свої кумирів, хочуть бути схожими на знаменитих артистів, спортсменів, акторів, а ті стають провідниками «культури тату». Але одна з десяти Божих заповідей застерігає не творити собі кумирів. Наслідувати по-трібно благочестиве життя. «Хіба ви не знаєте, що неправедні Царства Божого не впадують?». «Будьте моїми послідовниками, як і я – Христа», настановляє ап. Павло (1 Кор. 6:9).

Мода розмалювати себе, ходити по вулиці напівголими – це поширення культури диких, відсталих племен. Знаками на своєму тілі тубільці засвідчують про свій статус, походження, вік, сімейний стан, достаток... Але складовими їхніх традицій є язичництво, жертви ідолам, чорна магія, ритуальні вбивства, різновиди розпусти і навіть канібалізм (людодійство). Так за нібито безвинною екзотикою ховаються страшні речі. І це насторожує.

Перебуваючи в зоні АТО на Сході України під час капеланського служіння, мені довелося від багатьох чути моторошну історію. Вона повинна всіх застерегти від біди. Військові медики, які на фронті чого тільки не бачили, розповіли про такий разючий випадок. Одного разу з передової привезли поранених. Серед них був солдат у дуже важкому стані: відірвана рука, вибите око, численні осколки в тілі. Та найбільше вразило те, що вони побачили на його тілі. Це було немовби віще татування: силует дівчини без руки і без ока. І це дійсно був жах.

Безумовно, немає ніяких причин – ні релігійних, ні культурних, ні патріотичних, – для татування. Та як же бути з тими, хто все ж порушив волю Божу наколками на своєму тілі? Перш за все, нікого не треба осуджувати, беручи на себе Божі повноваження. Стараймося з любов'ю роз'яснити людині гріховність того вчинку і напоумити до покаяння. А тому, хто согрівив, слід шкодувати, молитись і каятись. Надіючись на Божу милосердя і прощення, потрібно вірити: Господь побачить те, що в людини на серці, і людину свою очистиє її душу від гріха. Та й у свою чергу, будучи навчений гірким досвідом, треба відмовляти інших від подібних необдуманих вчинків.

Священик Віктор ЛІПЧИК

Після Літургії високопреосвященний виголосив вітальне слово, у якому зазначив: Господь дарує нам усвідомлення того, що ми покликані з небуття для життя вічного. Ісус Христос, подолавши смерть, дарував нам надію на воскресіння.

Із соборного амвона поздоровили волинян і високопосадовці.

Закінчилося Богослужіння хресною ходою та освятою пасхальних кошиків. Охочих долучитися до Відправи не вмістив ані храм, ані соборна площа. Парафіяни заповнили й Театральний майдан.

Пряму трансляцію вів «12 канал».

Перед Великоднем митрополит Михаїл очолював основні відправи Страсного тижня: Божественну Літургію у Великий четвер (спомин Тайної вечері), чин омовіння ніг, Ранню Великої п'ятниці з читанням 12-ти Євангелій (спомин спасених стражданих Ісусових), Вечірню з виносом плащаниці, Службу Божу Великої суботи та Благовіщення Пресвятої Богородиці.

До Великодня монахи готували свої серця

Напередодні Воскресіння Христового в Замкову Свято-Архангельську обитель, що в Луцьку, завітали журналісти інтернет-видання «Район. Луцьк» (Lutsk.rayon.in.ua), аби довідатись у ченців, як вони живуть і, зокрема, як готуються до Пасхи.

«Насамперед до світлого свята Воскресіння Ісуса Христа монахи готують свої серця, наповнюючи їх найчистішою молитвою». Проте не забувають і про місцеві традиції. Оскільки м'яса чорноризці не вживають ніколи, то до великоднього кошика кладуть власноруч приготовлені ковбаски із риби. Писанки також розмальовують самі.

«На Всенічній службі вони самі собі освячують кошика і разом сідають до святкового столу. Тут все роблять разом. Семеро чоловіків слідкують за господарством, моляться, відрощують бороди, як в Ісуса, роблять ремонт у старій тюрмі і будують недільну школу. Все, аби догодити Богу», – йдеться у статті, опублікованій 8 квітня.

Повністю її можна прочитати на єпархіяльному сайті Pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Статті».

Діти з Волновахи провели пасхальні канікули на Волині

Укотре напередодні Великодня група дітей із Донецької єпархії відвідала наш край, зокрема, Луцьк, який є містом-побратимом Волновахи.

А 9 квітня, у Світлий понеділок, гості побували в чоловічому монастирі Святителя Миколая Чудотворця, що в с. Жидичин Ківерецького деканату. Там вони взяли участь у хресному ході разом із ченцями та мирянами.

Декан монастирів Волинської єпархії, намісник обителі архімандрит Константин (Марченко) провів екскурсію і пригостив дітей великодніми смаколиками.

Великдень у Луцьку: панотець – на етнофестивалі

9 квітня, у Світлий понеділок, клірик парафії Холмської Божої Матері священик Артем Кованський взяв участь в етнофестивалі, що відбувся на Театральному майдані міста.

Отець Артем із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла звернувся до присутніх із вітальним словом перед початком дійства. Він зазначив, що Пасха – це найбільша радість для кожного християнина.

Також під час фестивалю виступив хор Катерини.

Збір коштів на спорудження храму триває

10 квітня, у Світлий вівторок, у Палаці культури міста Луцька пройшла благодійна акція «Збудуймо храм» для збору коштів на зведення церкви Святителя Миколая Чудотворця у Волновасі (Донецька єпархія).

У рамках заходу відбувся концерт, у якому взяла участь архієрейський хор «Оранта» (регент – заслужений діяч мистецтв Василь Мойсіюк) та академічний камерний оркестр «Кантабіле» (керівник і головний диригент – народний артист Товій Рівець).

Продовження на с. 4

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2, 3

У вітальному слові митрополит Михаїл поздоровив присутніх зі Світлим Христовим Воскресінням та зазначив, що в такий спосіб ми підтримуємо єдність України проти агресії Росії. «Ми захищаємо не просто цілісність нашої країни, а мир на Донбасі. Те, що ми разом будемо храм, свідчить, що ми єдина держава», – наголосив високопреосвященний.

Нагадаємо, храм у Волновасі збудують у пам'ять про волинян, які загинули неподалік цього міста 22 травня 2014 р. У грудні 2016-го владика Михаїл освятив місце під його зведення. У травні 2017 р. відбулося закладання капсули, виготовленої у вигляді ключа із зображенням замку Любарта, в підмурівок церкви.

У Луцьку помолилися за жертв нацистських концтаборів

На меморіальному комплексі «Вічна слава» заукоїнну літню по в'язнях гітлерівських концтраційних таборів 11 квітня служив настоятель парафії Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії протоієрей Андрій Ротченков.

По завершенні о. Андрій у душпастирському слові зауважив: «Ми зараз помолилися за спокій душ тих невинно вбитих і закатованих людей. А їх вбивці довели себе до бісівського стану. І цей жах не повинен повторитися».

У богослужінні, зокрема, взяли участь голова обласного відділення Української спілки в'язнів-жертв нацизму Валентина Лебедь, секретар міськради, виконавач повноважень міського голови Григорій Пустовіт, інші представники влади.

11 квітня відзначається Міжнародний день визволення в'язнів нацистських концтаборів (того дня 1945 року спалахнуло повстання у найбільшому з них – Бухенвальді).

Паски для підопічних Товариства Червоного Хреста

Управління єпархії на прохання цієї благодійної організації 12 квітня передало її волонтерам великодні паски, які після освяти в кафедральному соборі Святої Трійці парафіяни склали як пожертву.

За словами декана собору протоієрея Миколи Нецькара, головну пасхальну страву зібрали для самотніх, непрацевдатних громадян похилого віку, ветеранів війни та праці, інвалідів, багатодітних та неповних сімей, дітей-сиріт, внутрішньопереміщених осіб.

Священик про забобони: віриш у чортівню, то й збудеться

Протоієрей Михайло Бучак, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Княгининок Луцького районного деканату, відповів на запитання інтернет-видання «Волинь 24» (Volyn24.com). Ішлося про марновірства, пов'язані з п'ятницею, що випадає на тринадцяте число.

Душпастир зазначив: забобони, старі й нові, недостойні православного християнина, вони шкодять нашому духовному життю. А слова Святого Письма «по вірі вашій дасться вам» стосуються й хибних поглядів. Тож якщо людина переконана, що в такий «несприятливий» день із нею станеться щось погане, то налаштувавшись подібним чином – справді може статися.

Отець Михайло натомість радить цуратися будь-яких марновірств і триматись лише того, чого навчає Православна Церква.

ВПБА одержала подарунок від американського священника

Настоятель ставропігійної парафії Святого Миколая у Філадельфії (США) протоієрей Богдан Згоба пожертвував Волинській православної богословській академії систему управління опаленням. Про це 14 квітня повідомив сайт Vpba.org.

Душпастир є випускником Волинської духовної семінарії, закінчив її 1996 р. Як зазначено на сайті академії, о. Богдану і його громаді не вперше дякують за допомогу. А вже в alma mater священника з отриманням ліцензії на право діяльності у сфері вищої освіти значно зросло витрати на утримання і належне функціонування.

Такий дорогий пасхальний подарунок

Продовження на с. 6

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

Святий Георгій Переможець. Середина XVIII ст. Походить із церкви Св. Георгія с. Кутрів Горохівського деканату. Матеріали і техніка: дерево, левкас, темпера, олія. Зберігається у Музеї волинської ікони.

Одним з найбільш відомих святих у християнському світі, а в деяких країнах і найбільш шанованим, був великомученик Георгій – як звивається у духовній брані названий Переможець.

Особливе ставлення до нього спричинило появу великої кількості варіантів його життя. Довгий час існувало дві групи життєпису Георгія – канонічна й апокрифічна.

Згідно з візантійською агіографічною традицією, Георгій народився в Каппадокії, у родині перського воїна Геронтія. Матір'ю Георгія була християнка Поліхронія, яка й виховала сина у християнському дусі. Після смерті чоловіка мати

з сином переїхали у Палестину, де біля міста Лідда у неї були багаті маєтки. Молодий Георгій служив трибуном у війську імператора, а коли почалися гоніння на християн, роздав своє майно злидарям. З'явившись перед імператором Діоклетіаном, він осудив ідолопоклонство, яке панувало у державі. Після жорстоких катувань Георгія стратили, а тіло його переніс слуга у Лідду. Вважається, що йому належить опис мук святого, бо ж був присутній при цих страстях.

Найбільш ранні відомі зображення святого відносяться до VI ст. і представляють його в образі мученика. З X ст. переважає образ Георгія – воїна з хрестом і списом у руках.

Прийнявши Християнство, Русь отримала у спадок уже детально розроблену іконографію св. Георгія. Це зображення юного воїна у військовому обладунку, з ликом, обрамленим шапкою кучерявого волосся. Його ноги захищені мідними поножами, а в руці – спис.

У середині XVIII ст. невідомий волинський маляр написав храмовий образ великомученика Георгія для церкви с. Кутрів. Автор відійшов від строгого іконографічного канону більш раннього часу, він створив образ юного мужнього воїна, а не мученика. Перед нами переможець і охоронець віри Христової. Тут виразно проявляються риси світського, портретного малярства, яке утверджується на західноукраїнських землях у середині – другій половині XVIII ст. Це майже поколінне зображення святого у формі репрезентативного портрета воїна.

Постать займає весь іконний простір. Він повернутий управо, у підняті до грудей лівій руці затиснуто спис, права – міцно стискає великий круглий щит, зліва, внизу на стегні, – ефес шаблі. Груди Георгія закриті срібним обладунком з опліччям у формі людського лиця. На обладунок накинуто об'ємний яскраво-червоний плащ, зав'язаний у вузол на лівому плечі. Маляр зображує лик святого як юне «ідеалізоване» обличчя, яке вражає зовнішньою красою. Він сповнений благородством і самоповагою. Зачіска – довге кучеряве волосся, яке спадає на плечі. Маляр акцентує увагу на великих проникливих очах святого, його погляд спрямований на глядача. Автор підкреслює атлетичні форми тіла Георгія за допомогою світлотіньового ліплення форми.

У цілому цей образ можна охарактеризувати як ідеалізоване зображення святого, позначене певною аристократичністю і зовнішньою пишнотою. Вся композиція ікони, дуже відмінна від традиційної іконографії, відповідає мистецьким уподобанням доби бароко.

Людмила КАРПЮК,
провідний науковий співробітник Музею волинської ікони

ЗВ'ЯЗОК ЧАСІВ

ЗАВЕРШИВСЯ РІК 400-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ЛУЦЬКОГО БРАТСТВА

З нагоди цієї події у Волинському краєзнавчому музеї 29 березня відбулися урочистості, у яких взяли участь канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, настоятель луцької парафії Воздвиження хреста Господнього протоієрей Василь Ключак та викладачі Волинської православної богословської академії протоієрей Василь Лозовицький і священник Роман Кобрій.

Під час заходу о. Микола передав благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла та висловив подяку всім, хто долучився до заходів, присвячених ювілею Чеснохресного братства, які пройшли протягом цього часу. Також канцлер зауважив, що наше братство є одним із найдавніших, яке постало, зокрема, щоб зберегти православну віру. На завершення душпастир побажав усім Божого благословення на подальшу працю.

У рамках урочистостей відбулися презентація музейного збірника

матеріалів Міжнародної наукової конференції «Луцьке Хрестовоздвиженське братство – інституційний розвиток та місце в суспільному русі України та Білорусі», ознайомлення з новою атрибуцією нотолінійного рукопису першої половини XVII ст., який створювався спеціально для луцької монашої обителі, тощо.

Раніше інформаційна служба єпархії повідомляла, що з нагоди 400-ліття в Луцьку відбудуться заходи. Зокрема, розпочався ювілей із Відправи у храмі Воздвиження хреста Господнього, яку очолив владика Михаїл.

Ольга ВЕРЕМЧУК,
Світлина інформаційної служби єпархії

У СОКОЛІ ЗБИРАЮТЬ ГРОШІ НА ВІДНОВЛЕННЯ ХРАМУ

Чоловічий монастир Успіння Пресвятої Богородиці с. Сокол Рожищанського деканату потребує коштів, аби реконструювати Свято-Успенську церкву. Про це йдеться на сторінці обителі у «Фейсбуці».

Як зазначено в дописі, розпочалося виготовлення проекту реконструкції даху цього храму. Проте необхідна фінансова допомога, щоб розпочати будівельні роботи.

Пожертви можна переказати на рахунок монастиря: 2600705503128 (Приватбанк).

Раніше це був костел, який побудували у 1907 р. Він зазнав руйнації у Першу і Другу світові війни. Під час останньої

невідомі підпалили костел, за що поляки спалили ціле село. Довгий час цієї культовою спорудою ніхто не займався.

Відкриття обителі Київського Патріархату в Соколі Священний Синод затвердив 13 травня 2011 р. Відтоді розпочалася розбудова монашої спільноти та відновлення напівзруйнованого храму. 6 листопада 2016 р. митрополит Луцький і Волинський Михайл освятив у ньому престіл на честь апостола Якова, брата Господнього.

Світлина з архіву ігумена Якова (Мільяна)

ПОВОРСЬКА БОГОМАТІР, ЩО ЗУПИНИЛА ПОЖЕЖУ

У храмі Покрови Пресвятої Богородиці с. Поворськ Ковельського районного деканату є копія Белзької (Ченстоховської) ікони Божої Матері, молитви перед якою не лише зцілюють людей. Про це 11 квітня розповіло інтернет-видання «Вісник» (visnyk.lutsk.ua).

Тепер молитися перед цією святинією їздять сюди з різних куточків країни. Проте довго ніхто не здогадувався, що в селі є така реліквія.

Образ знаходився на горіщі старої хати. Як розповідає Надія Назарук, її власниця, 2008 року оселя (на той час уже літня кухня) загорілась, але вогонь ураз повернувся в інший бік і стих. А пожежники на горіщі побачили старий образ Богородиці й біля їхніх ніг зупинилося полум'я.

Цю святиню передали до церкви, аби молитися до Божої Матінки мали змогу всі охочі. Протоіерей Дмитро Андрухів,

настоятель парафії, розповідає, що спершу ікона мироточила, тепер мироточіння припинилось. Але помолитися перед образом приїжджає багато паломників. Через молитви перед ним зцілилася від раку місцева жителька. Також отець Дмитро переконаний, що ця реліквія захищає і воїнів. Адже з їхнього села на фронт пішло чимало хлопців, і всі, хто прикладався до святині, живі.

З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла ікону в післявеликодній час буде доставлено в кожен храм благочиння.

Повністю статтю можна прочитати на єпархіяльному сайті Pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Статті».

Ольга ВЕРЕМЧУК.
Світлина з сайту visnyk.lutsk.ua

ВАРТО ЗНАТИ

Владика Михайл:

«Моліться за об'єднання православних українців»

Митрополит Луцький і Волинський Михайл закликав священнослужителів і мирян єпархії посилено молитися за Вселенського Патріарха Варфоломія, за Україну та її Президента Петра Порошенка, а також за надання Томосу про визнання української церковної автокефалії.

Таке благословіння архієрей дав із приводу офіційних повідомлень про кроки, вчинені останнім часом Президентом та Верховною Радою України щодо початку процесу ухвалення Томосу, а також згідно з Патріаршим розпорядженням про молитву за єдність і визнання Помісної Церкви.

Прот. Віталій СОБКО

Митрополит Михайл звернувся до духовенства і мирян УПЦ (МП)

Єпархіяльний архієрей Київського Патріархату закликає волинських архієреїв – митрополита Володимира, єпископа Нафанаїла, – священників і парафіян УПЦ (Московського Патріархату) підтримати процес визнання автокефалії Української Церкви.

«Христос воскрес! Ваше Високопреосвященство, Ваше Преосвященство, всечесні отці, дорогі браття і сестри!

Враховуючи багатолітні прагнення українського народу мати єдність віри, нації, держави, та у зв'язку з офіційними повідомленнями про кроки, здійснені протягом останнього часу Президентом та Верховною Радою України щодо початку процесу визнання української церковної автокефалії Константинопольською Матір'ю-Церквою і проголошення відповідного Томосу Вселенського Патріарха Варфоломія, звертаємось до вас із таким.

Уперше за період незалежності України можемо спостерігати, що не лише на словах, але й на ділі розпочато реалізацію

прагнень українського суспільства мати Єдину Помісну Православну Церкву, незалежну від закордонних духовно-політичних центрів і водночас визнану Вселенським Православ'ям.

Як відомо, Церква Христова – єдина, бо вона одне духовне тіло, має одного главу – Христа й живиться одним Духом Божим. Вона має одне і те саме Божественне вчення, одні й ті самі таїнства. Існування ж окремих помісних православних Церков не порушує єдності Церкви. Бо автокефалія – лише адміністрування на певній території. Автокефальна Церква є частиною світової православної спільноти, але, разом із тим, ієрархічно не підпорядкована іншій Церкві.

Упевнений, що більшість із вас є не лише добрими пастирями, благочестивими православними християнами, але й щирими патріотами, які вболівають за долю Батьківщини – України. Багато хто з вас під час російської агресії молитесь саме за українських воїнів, допомагає їм і не погоджується з імперськими штампами «русского мира».

Ви неодноразово публічно декларували бажання до єдності Церкви в Україні. Зараз настав найсприятливіший час, аби слова і наміри підтвердити конкретними діями.

Закликаю вас підтримати звернення Президента Петра Порошенка та Верховної Ради України до Вселенського Патріарха Варфоломія, долучитися до спільних зусиль, спрямованих на подолання церковного розділення, бо єдність Церкви є духовною основою будь-якої держави і дасть поштовх до консолідації всього українського суспільства».

У єпархії моляться за визнання автокефалії

Молебні на закликання помочі Святого Духа перед початком усякого доброго діла відправили в храмах Волині за створення в Україні єдиної Помісної Православної Церкви, визнаної Вселенським Патріархом Варфоломієм. Спільні молитви провели 22 квітня, в неділю 3-тю після Пасхи.

У Луцьку, в кафедральному соборі Святої Трійці, Божественну Літургію зі спеціальними молитовними проханнями та молебень очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл. У Богослужінні взяв участь голова ОДА Олександр Савченко.

Виголошуючи проповідь, архієрей зазначив, що ці дні пасхальної

радості сповнені ще й хвилюваннями церковного життя. І сьогодні ми посилено молимося, аби мати євхаристійне єднання з усією православною спільнотою та об'єднання усіх православних українців в одній Церкві. До вірних також звернувся очільник облдержадміністрації.

Пізніше на Театральному майдані відбувся т. зв. флешмоб на підтримку визнання української автокефалії. У заході, зокрема, взяв участь декан собору протоіерей Микола Нецькар із парафіянами, представники УАПЦ та громадськості. Після виступів учасники спільно виконали духовний гімн України «Боже великий, єдиний».

Лише ворог України може бути проти об'єднання

Прес-секретар єпархії архімандрит Константин (Марченко) прокоментував останні події щодо процесу визнання автокефалії Православної Церкви в Україні.

Для інтернет-видання «Волинь24» (Volyn24.com) намісник Жидичинського чоловічого монастиря Миколая Чудотворця зазначив, що створення Помісної Православної Церкви потрібне для українського народу, і лише «ворог миру, ворог стабільності може бути проти цієї ідеї». Отець Константин пояснив, що коли Українська Церква отримає автокефалію, то стане третьою за кількістю вірних у православному світі (після Румунської та Російської). «Ось чому така війна іде і чому стільки думок проти цієї незалежності, адже втратити таку кількість вірян – це [для РПЦ] дуже погано. Але для нашого народу – це потрібно», – пояснив архімандрит.

Також о. Константин прокоментував аспект «втручання» Президента у церковні справи. Для цього душпастир провів паралель із Київською Руссю. «А свого часу Володимир Великий, який хрестив Русь, «втручався у справи релігії» чи все-таки робив благо справу, що Церква назвала його святим? А коли Президент, відчуваючи, що його країна розділена, робить все, щоб об'єднати людей, – це вже втручання? Це [у тих критиків] просто подвійні стандарти», – додав прес-секретар.

Ольга ВЕРЕМЧУК

Світлина інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2-4

дозволить духовній школі суттєво економити споживання природного газу під час опалювальних сезонів.

Артист зі США став дияконом у Луцьку

Студент Волинської православної богословської академії, клірик ставропигійної парафії Святителя Миколая у Філадельфії Даниїл Терразас прийняв дияконський сан. Про це повідомив сайт *Vpba.org*.

Із благословіння Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета висвяту звершив митрополит Луцький і Волинський Михаїл 15 квітня, у день Антипасхи, в неділю 2-гу після Світлого Христового Воскресіння, за Божественною Літургією в кафедральному соборі Святої Трійці.

Отець Даниїл здобув музичну освіту в Університеті Північного Техасу і є артистом театру «Опера Філадельфія».

Капелана нагороджено президентською медаллю

Священик Олександр Вронський, настоятель луцької парафії Преподобного Іова Почаївського та військовий капелан, отримав відзнаку Президента України «За гуманітарну участь в антитерористичній операції».

Нагороду вручив голова ОДА Олександр Савченко 17 квітня під час оперативної наради. Капелана відзначено за здійснення волонтерської діяльності в зоні проведення АТО. Отець Олександр регулярно їздить у ротації, а також збирає та доставляє гуманітарну допомогу для військовиків і мирного населення.

Студенти-богослови садили ліс

Ківерецький декан протоієрей Іван Семенюк та вихованці Волинської православної богословської академії взяли участь у всеукраїнській акції «Майбутнє лісу – в твоїх руках».

Захід відбувся 17 квітня з благословіння митрополита Михаїла й на запрошення начальника обласного управління лісового та мисливського господарства Олександра Кватирка.

Перед роботою на одній із площ Колківського лісгоспу в Ківерцівському районі, виліній після вирубки старих дерев (понад 4,5 га), як належить, помолитися. Протягом дня під керівництвом лісника Сергія Гурича було посаджено сосну й березу.

Привітали технічний коледж із ювілеєм

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл разом із ректором Волинської православної богословської академії протоієреєм Володимиром Вакіним та проректором протоієреєм Ігорем Скибою 18 квітня взяли участь в урочистих заходах із нагоди 40-річчя технічного коледжу Луцького національного технічного університету. Про це повідомив сайт *Vpba.org*.

Архієрей звернувся до присутніх із вітальним словом, у якому побажав нових наукових здобутків та Божого благословіння на подальші труди. Владика Михаїл нагородив епархіальною відзнакою директора Олега Герасимчука.

Духовенство взяло участь у заходах до Дня пам'яток

З нагоди Міжнародного дня пам'яток і визначних місць, що в Україні має назву День пам'яток історії і культури, у Луцькому державному історико-культурному заповіднику 18 квітня відбулися урочистості, в яких взяли участь декан богословського факультету Волинської православної богословської академії протоієрей Василь Лозовицький, намісник чоловічого монастиря Воздвиження хреста Господнього ієромонах Никодим (Смілий) та священник Роман Кобрій.

Вітальне слово виголосив о. Никодим. Він передав благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла, вітання від професорсько-викладацького складу ВПБА та побажав іще наукових здобутків, звершень у подальшій праці.

Закінчення на с. 7

ВОЛИНСЬКА ПРАВОСЛАВНА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ (ВПБА) ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ

Волинська православна богословська академія – вищий навчальний заклад, ліцензований Міністерством освіти і науки України, з шестирічним терміном навчання, який готує священнослужителів, працівників епархіальних управлінь і місій для Української Православної Церкви Київського Патріархату.

На богословський факультет академії (стаціонарна і заочна форми навчання) приймаються особи православного віросповідання, які мають середню освіту, неодружені або одружені першим шлюбом.

Термін навчання:

бакалаврат – 4 роки;

магістратура – 2 роки.

На регентське відділення приймаються особи, які мають базову середню і середню освіту. Термін навчання 3 роки. Випускники отримують дипломи регента церковного хору і вчителів предмета «Основи християнської етики».

Абітурієнти повинні пройти ЗНО та скласти іспит із таких дисциплін: біблійна історія, катехізис, церковний устав, церковний спів (програми додаються).

Студенти забезпечуються житлом і триразовим харчуванням.

Для вступу до Академії потрібно подати:

- 1) прохання на ім'я ректора;
- 2) анкету (за зразком);
- 3) чотири фотокартки розміром 4x6 см;
- 4) автобіографію;
- 5) свідоцтво про народження;
- 6) документ про освіту;
- 7) медичну довідку;
- 8) рекомендацію епархіального архієрея або парафіяльного священика;
- 9) свідоцтво про Хрещення;
- 10) свідоцтво про Вінчання (для одружених);
- 11) військовий квиток або приписне свідоцтво;
- 12) паспорт;
- 13) п'ять конвертів з маркою.

Усі документи приймаються в оригіналах канцелярією Академії до 20 липня.

Вступні іспити – 25–26 липня.

Від абітурієнтів вимагається тверде й усвідомлене знання напам'ять молитов: початкових: «Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі», «Царю Небесний», «Святий Боже», «Пресвята Троице», «Отче наш», «Прийдіть поклоніться»; ранішніх та вечірніх: «Від сну піднявшись», «Вседержителю, Слово Отче», «Благого Царя Благая Мати», Ангелу Хоронителю; Божій Матері: «Богородице Діво, радуйся», «Достойно є», «Непереможній Воєводі»; Символу віри, молитви св. Єфрема Сиріна, молитви перед Святим Причастям, тропарів дванадцятих свят, тропаря своєму святому, псалмів 50-го та 90-го.

Абітурієнти повинні володіти навиками церковного читання.

Програма усних іспитів

Біблійна історія. Старий Завіт

1. Книга Буття. Створення Богом світу і людини.
2. Блаженне життя працьків у Раю.
3. Гріхопадіння і його наслідки.
4. Каїн і Авель. Сиф.
5. Потоп. Ной і його нащадки.
6. Вавилонське роззяння.
7. Авраам. Покликання і переселення в обітовану землю.
8. Боявлення Аврааму.
9. Знищення нечестивих міст Содом і Гоморри.
10. Принесення в жертву Ісаака.
11. Яків та Ісав.
12. Історія Йосифа.
13. Народження і виховання Мойсея. Неопалима купина.
14. Кари єгипетські. Встановлення Пасхи і вихід з Єгипту.
15. Євреї в пустелі. Синайське законодавство.
16. Самуїл – пророк і суддя.
17. Саул. Помазання на царство, перемоги і непослух його перед Богом.

18. Давид – цар, пророк і суддя.
19. Цар Соломон. Побудова Храму.
20. Пророки Ілля і Єлісей.
21. Пророк Іона.

Біблійна історія. Новий Завіт

1. Різдво Богородиці. Введення в Храм і виховання.
2. Благословення Пресвятої Богородиці.
3. Різдво Христове. Поклоніння пастухів і волхвів. Стрітіння Господнє.
4. Іоан Хреститель, його різдво і проповідь. Хрещення Господнє.
5. Сорокаденний піст і спокуса Господа в пустелі.
6. Покликання апостолів.
7. Чудо в Кані Галілейській. Зцілення двох сліпих, біснуватого німого.
8. Насичення п'ятьох тисяч у пустелі.
9. Притчі Господа Ісуса Христа:
 - про немилосердного боржника (Мф. 18, 23–35);
 - про доброго самарянина (Лк. 10, 25–37);
 - про блудного сина (Лк. 15, 11–32);
 - про багача і Лазаря (Лк. 16, 19–31);
 - про митаря і фарисея (Лк. 18, 10–14);
 - про робітників у винограднику (Мф. 19, 27–30 і 20, 1–16);
 - про весільний бенкет (Мф. 22, 2–14);
 - про десять дів (Мф. 25, 1–13);
 - про таланти (Мф. 25, 14–30).
10. Преображення Господнє.
11. Воскресіння праведного Лазаря.
12. Вхід Господній в Єрусалим.
13. Зрада Іуди.
14. Тайна вечеря. Встановлення Євхаристії.
15. Події гефсиманської ночі.
16. Розп'яття, смерть і поховання Спасителя.
17. Воскресіння Христове. Явлення Господа.
18. Вознесіння Господнє.
19. П'ятдесятниця. Зішестя Святого Духа.

Катехізис

1. Вчення Православної Церкви про природне і надприродне одкровення.
2. Вселенські собори.
3. Символ віри. Історія складання.
4. Тайнства Православної Церкви.
5. Хрещення.
6. Миропомазання.
7. Євхаристія.
8. Покаяння.
9. Шлюб.
10. Священство.
11. Єлеосвячення.
12. Заповіді Закону Божого.
13. Вчення Православної Церкви про Заповіді блаженства.
14. Молитва Господня «Отче наш».

Церковний устав

1. Поняття про богослужіння.
2. Походження храму.
3. Зовнішній вигляд храму.
4. Внутрішнє упорядкування храму.
5. Іконостас.
6. Вітвар.
7. Священні сосуди, які використовуються під час богослужіння.
8. Церковнослужителі Православної Церкви.
9. Священні одяги (облачення) священнослужителів.
10. Добове коло богослужіння.
11. Тижневе коло богослужіння.
12. Річне коло богослужіння.
13. Божественна Літургія.
14. Великий піст.
15. Страсний тиждень.
16. Свята Православної Церкви.
17. Дзвони і православне дзвоніння.

Церковний спів

Абітурієнт повинен:

1. Співати напам'ять: «Царю Небесний», «Отче наш».
2. Вміти на слух голосом і ритмічно повторювати заданий музичний фрагмент.
3. Проспівати одну українську народну пісню за своїм вибором.

Рекомендована література:

«Закон Божий» – видання УПЦ КП, Київ, 2004 р.; «Молитовник» – видання УПЦ КП, Київ, 2003 р.

До уваги бакалаврів богослів'я

Волинська православна богословська академія оголошує набір студентів на 5-й курс. До магістратури академії приймаються особи, які закінчили семінарію за першим розрядом і мають бажання продовжити навчання та здобути диплом магістра богослів'я.

Вступники повинні пройти співбесіду і скласти іспити з іноземної мови та фаху, з догматичного богослів'я, Старого Заповіту, Нового Заповіту, загальноцерковної історії та історії Української Православної Церкви. Абітурієнти з інших семінарій подають документи, перераховані вище.

Випускники магістратури отримують право вступу до аспірантури.

Детальна інформація – за адресою: 43025, м. Луцьк, вул. Градний узвіз, 5.

Тел.: (0332) 72-60-72, 72-32-12

Сайт: vpba.org
 Ел. пошта: info@vpba.org

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2-4, 6

Під час заходу працівники заповідника презентували новий екскурсійний маршрут та оновлену карту пам'яток міста.

75 років тому постала Колківська республіка

3 нагоди ювілею повстанського державного утворення у селищі Колки Маневицького деканату відбулися заходи, у яких взяв участь благочинний протоієрей Андрій Закидальський.

18 квітня вшанування героїв розпочалося із хресного ходу від храму до меморіальної стели «Колківська республіка». Там перед пам'ятним знаком «Борцям за волю України» о. Андрій та настоятель маневицької парафії Святої Трійці протоієрей Михайло Мельничук відслужили панахиду, декан звернувся до учасників молитви з пастирським словом.

Красний Сад: 75-та річниця знищення

19 квітня канцлер єпархії протоієрей Микола Цап очолив заупокійну літію перед пам'ятним знаком українцям, які загинули тут під час польсько-українського протистояння у 1943 році. З ним молилися горохівський декан протоієрей Андрій Сидор, духовенство благочиння та Луцької дієцезії Римсько-Католицької Церкви.

Після відправи отець Микола закликав усіх присутніх пам'ятати і шанувати загиблих, а

також молитися до Господа, щоби такі події ніколи більше не повторилися у нашому житті.

Вшанували невинно убієнних жителів Красного Саду також представники громадськості та влади обласного й місцевого рівнів.

19 квітня виповнилося 75 років з дня трагедії: тоді, на православний Великдень, бойовики польської Армії крайової розстріляли 103 красносадівців. Після цього село, де раніше налічувалося 26 дворів, занепало. Тепер ця територія приписана до складу с. Михлин, проте місце пусте. Все, що залишилося від колишнього Красного Саду, де проживало 114 осіб, – це мурована господарська споруда, напівзруйнована дерев'яна хата і криниця.

На старому кладовищі, на місці розстрілу, 2012 р. митрополит Луцький і Волинський Михайло освятив пам'ятний знак. На монументі викарбувано імена загиблих селян.

Старший капелан єпархії благословив призовників

Вице-канцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний взяв участь у виїзді на строкову службу новобранців. Урочистий захід відбувся 19 квітня у Волинському обласному військкоматі.

Отець Олександр згадав опис воїна з Біблії. Душпастир наголосив, що це була людина, яка відзначалася хорошими духовними і моральними якостями. «Я надіюся, що ви володієте тими критеріями, про які говориться у Священному Писанні», – зазначив вице-канцлер. Також

священик побажав хлопцям, які стояли на плацу, здоров'я, миру та благополуччя, окропив їх освяченою водою.

Капелани відвезли пасхальну радість на Донбас

Військові священники Ковельських міського, районного, Старовижівського деканатів 16–20 квітня перебували в зоні АТО.

Протоієрей Іван Зеленко (старовижівський декан), Матвій Олійник, Андрій Сех та священник Станіслав Беспалов одвідали військовослужбовців і передали їм освячені паски, гуманітарну допомогу. Головна мета поїздки – духовно підтримати українських бійців на передовій та поділитися з ними пасхальною радістю.

Душпастирі побували в м. Волновасі, де служить ієромонах Макарій (Дядюсь) із Луцька, який опікується будівництвом храму Святителя Миколая Чудотворця.

Товариство Червоного Хреста в Україні: 100-літня діяльність

3 нагоди ювілею митрополит Луцький і Волинський Михайло разом із духовенством кафедрального собору Святої Трійці 20 квітня привітав представників цієї організації.

В архіпастирському слові владика подякував представникам Товариства за милосердя, яке отримують нужденні через їхні руки. Високопреосвященний також побажав натхнення на подальші труди у цій сфері.

Урочисте засідання відбулося у Волинському обласному академічному театрі льялук.

Літературний захід до свята жінок-мироносиць

Літредактор інформаційно-видавничого центру єпархії Віктор Гребенюк та інші члени міжконфесійної Спільноти християнських письменників України 20 квітня провели зустріч зі шкільними бібліотекарями й учителями-словесниками з нагоди дня жон-мироносиць (неділя 3-тя після Пасхи) і Дня матері (друга неділя травня). Вона відбулася у Волинському інституті післядипломної педагогічної освіти.

Звучала поезія, проза, пісні на вірші членів місцевого осередку СХПУ про маму, дружину, сестру. Ведучи захід, Віктор Іванович зазначав, що віра жінки, молитва жінки має особливе значення у житті Церкви та всьому суспільному житті.

Насамкінець для шкільних книгозбірень було безплатно передано свіжий спілчанський альманах «Осоння», представлений слухачам, та інші колективні видання обласної організації СХПУ.

Наголошували, що Волинський осередок Спільноти християнських письменників готовий провести тематичні й загальні зустрічі з учнями міських і сільських шкіл (тел. (097) 903-63-84 – Віктор).

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті pravoslavivolyani.org.ua

ЄПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

1 червня

День висвяти: 15 років тому, 2003-го, – протоієрей Сергій Медведєв, директор Центру християнського виховання дітей і молоді в Луцьку, настоятель парафії Апостола Андрія Первозваного в Луцьку.

5 червня

День заснування храму: 15 років тому, 2003-го, – церква Різдва пророка, предтечі і хрестителя Йона в Ковелі.

День освяти храму: 10 років тому, 2008-го, – церква Вознесіння Господнього в с. Оздів Луцького районного деканату.

9 червня

День народження: 50 років тому, 1968-го, – священник Микола Савчук, настоятель парафії Благівіщення Пресвятої Богородиці в Луцьку.

22 червня

День висвяти: 20 років тому, 1998-го, – протоієрей Володимир Мицько, камінь-каширський декан, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в Камінь-Каширському.

25 червня

День народження: 85 років тому, 1933-го, – протоієрей Сергій Мельничук-Мартинюк, клірик

Свято-Преображенської церкви (нижнього храму кафедрального собору Святої Трійці) в Луцьку.

День народження: 35 років тому, 1983-го, – священник Ігор Янчук, клірик парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Полонка Луцького районного деканату.

28 червня

День висвяти: 20 років тому, 1998-го, – протоієрей Володимир Дрозд, настоятель парафії Архистратига Михаїла в с. Промінь Луцького районного деканату.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благії літа!

ПАЛОМНИЦТВА

6 травня – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Пожертва 320 грн.

9 травня – до Маняєва (Івано-Франківська єпархія): скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Виїзд – 8 травня о 23.30. Повернення – 9 травня о 23.30. Пожертва 450 грн.

12 травня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – Мала Іловиця (село преподобного Амфілохія Почаївського) – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 200 грн.

13 травня – до святинь Володимира-Волинського: собор і монастир Різдва Христового

– Юріївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 170 грн.

19-20 травня – у Волновиху Донецької єпархії з нагоди освяти нового храму. Очолує митрополит Луцький і Волинський Михайло.

20 травня – до святинь Рівенщини: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (миролюбива ікона) – монастир у Межиричі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Пресвятої

Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 200 грн.

29 травня – 6 червня – до святинь Грузії: Тбілісі – Мцхета – Сігнахі – Бодбе – Телаві – Ахалціхе – Боржомі. Зголошуватися не пізніше ніж за тиждень.

6-18 липня, 17-29 липня, 28 липня – 10 серпня – до святинь Одещини: храми й монастирі в обласному центрі, чудотворна ікона Пресвятої Богородиці в с. Кулевча (проживання – база відпочинку на Будацькій косі поруч із морем та лиманом).

6-13 вересня – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»). Проводиться

з благословіння Патріарха Філарета, очолює митрополит Луцький і Волинський Михайло: Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Йордан – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Зголошуватися не пізніше як за два тижні.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомилля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (напроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.

СЛУХАЙТЕ

Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ

Сайт pravoslavivolyani.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.

Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії

Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ТОВ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. №463. Наклад 1400 пр.
Передплатний індекс 91241

РЕДАКЦІЯ

Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Петро САЙКЕВИЧ (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsistoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЄПАРХІЄЮ

Митрополит Луцький і Волинський МИХАЙЛО. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ

Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР

Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії)
infosluzhba@ukr.net

Сайт – pravoslavivolyani.org.ua

info@pravoslavivolyani.org.ua

Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – прес-секретар архієпископ КОНСТАНТИН (Марченко)
Моб. (096) 781-80-59. Pres-sluzhba@ukr.net

Газета «Волинські єпархіяльні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор Андрій ГНАТЮК

Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.

Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net

Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі»

– завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97

kljuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА

Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ

Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.

Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»

Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

СКЛАД-МАГАЗИН ІКОН, РИЗ, ЦЕРКОВНОГО НАЧИННЯ ТОЩО

Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58

Час роботи: понеділок–п'ятниця, 10:00–18:00,

в суботу – 10:00–15:00, обідня перерва – 13:00–14:00.

КУХЛИК ВОДИ ЖИВОЇ

Новела

«Який би я був щасливий, якби хто дав мені зара' кубочок' води», – ледь ворухив думками, немов попеченими вустами, Гриць Одарчук. І вже насилу вголос:

– Чи немає кубочка води, друзі?

Його кинули до камери гестапо сьогодні в обід, потовченого, побитого, змордованого і геть спрагло. Хтось таки упізнав його в місиві ран і синців, хоч не знали, чи Гриць Одарчук – то псевдо чи справжнє ім'я. Інші в'язні посунулися, покляли побратима, та нічим більше зарадити не могли. У них був зранку буханець чорного як земля хліба з остюками, покраяного на вісім скибок, бо їх у камері восьмеро, і трохи води в глечичку, та вони те все махом проковтнули й запили. Тож тільки головами покрутили: нема.

– А Господи милосердний...

Клац-клац – ключ у замку, р-р-рип – двері: – Guten Tag, Partisanen, – тихенько хтось проказав звіттіля, переставив через поріг піввідра води й мерщій замкнув двері знов.

Хлопці кухля не мали, пили воду жменями, пригорщами чи припавши до глечика, тож котрийсь набрав тої несподіваної водиці собі в долоню й перш підніс до попечених уст Одарчука. Потому всі попили. Сиділи на долівці, лежали попідстінню, дивуючись такій нежданій слабій свого тяжкого становища.

Далебі, становище геть кепське. Відколи потрапила їхня боївка в цю камеру, годі було надіятись на свободу: онде чути знов, як стріляють. У німчури все чітко, все строго, за розкладом: і на розстріли виходять із приміщень гестапо як з ружжа – за годину після обіду.

Наступного дня та послаба повторилася знов, і ще на другий день – знов. Усе так само тихенько:

– Guten Tag, Partisanen. – І піввідра води.

– Ага, – помітили в'язні, – він до нас тоді, як гинші – на розстріли. Певне, щоб не видно було. Потаємно.

А ще за день Одарчук більше прийшов до тям, й почувши знов оте «Guten Tag...», проказав:

– Упізнав я той голос, друзі. Недавно зловили ми тутка не вельми далеко їдного німчика, радового, сіно віз. «Banditen! Banditen!» – кричав на нас. Ми його роззброїли й хотіли

забити, але ройовий каже: «Нашо нам його забивати, знімем лиш кітеля (бо німецького кітеля нам само тре' було), а його відпустимо. Але хай більш не говорить на українських повстанців "Banditen", тільки – "Partisanen". Ja? Verstehen?»²

Хлопці усміхнулися на Грицеву розповідь і ще до вечора не раз про ту пригоду згадували.

...А звечора і всю ніч то одного, то другого викликали на допити в катівню й волокли назад.

Найдовше знов Одарчука держали, а потім Орленка.

Коли врешті всі опинилися в камері, довго лежали, насилу притомні. Відтак хтось нахилився до тих двох, бо щось зовсім тихо лежали:

– Друже Грицьо?..

– Живий я, живий, – насилу прошепотів Одарчук. – Крепко лиш пити хочеться...

Проте чуда цього разу не сталося: долунали знов постріли за вигоном, у кінці містечка, та двері камери не відчинились, як тими

днями, й не почувся тихого й винуватого «Guten Tag...»

Тоді згадали, як було в катівні:

– Він же там бігав гестапівцям по воду. Як я зомлів, то на мене відро води шур-р-р – і знов допитувати.

– І зо мною теж.

– І зо мною...

– Падлюка. Німець є німець. Падлюка.

Та коли камеру огорнула ніч, і все навколо змовкло, тільки чиїсь постогнування чулись, двері все ж відмикнулися, відро все ж переставилось і тихенько почулось:

– Entschuldigen Sie³ ...

– А де ж твоє «Partisanen»?

– Подавився? – крикнули вслід, щойно так само миттю двері зачинились.

Проте схопилися, всі спражені, до рятівної вологи. Але в темряві, в тисняві хтось ненароком перевернув відро й вода потекла по долівці камери, перетворивши землю на болото.

– А, кат йому!..

– То тре' так давати, щоб мона було взяти! Порозсідалися знов попід стінами, ждучи ранку. Бо ж на ранок мають ім принести щоденну хлібину (тепер, щоправда,

покраяну не на вісім, а на десять скибочок) та щоденний глечик води.

Проте на світанку – а бий вас лиха година! – у відчинені двері не подали буханця і глека: викликали Орленка й Одарчука знов на допит.

А після обіду німці вже не йшли стріляти за вигін. Стояли на плацу вантажні автомобілі, й усім наказали виходити з камер і хутчій сідати. «На роботу в Німеччину», – почувся гомін.

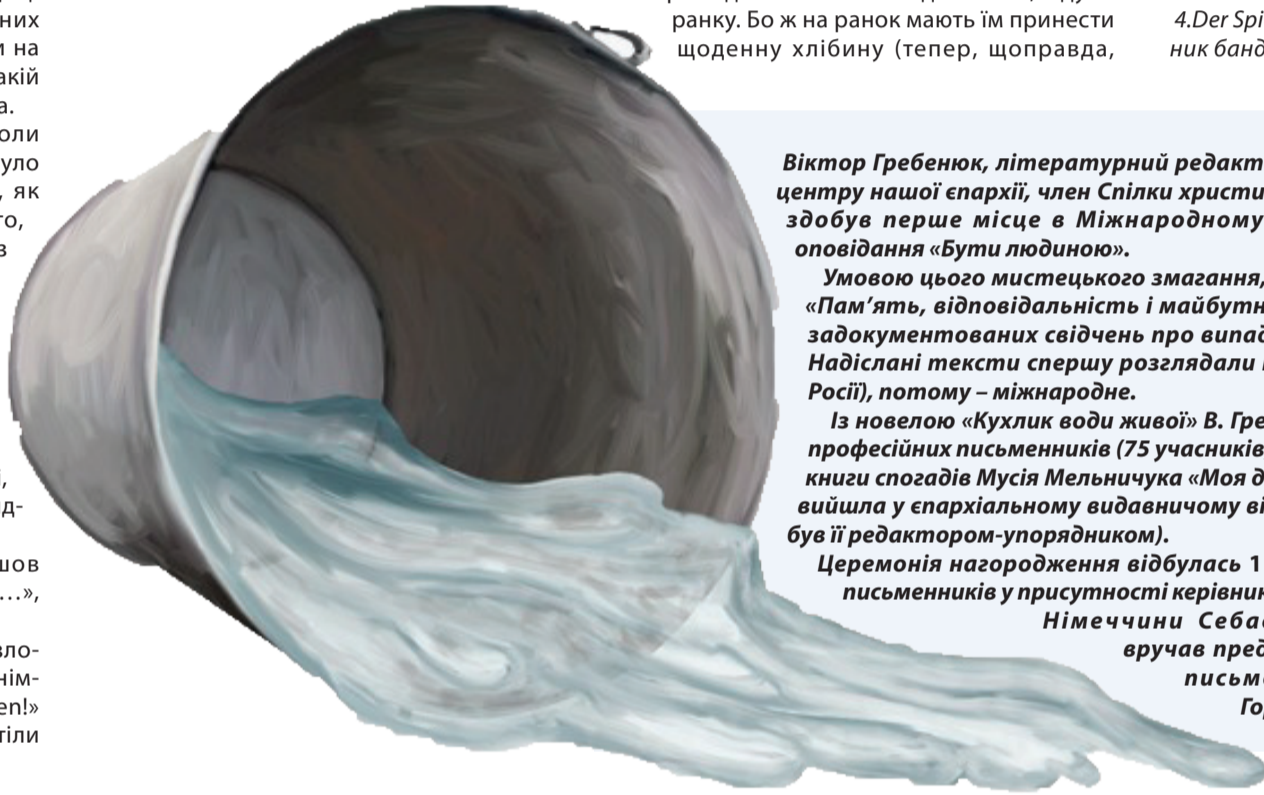
Одна за одною, помалу, рушали машини плацом.

На виїзді, біля брами, стояли шибениці й висіли повішені. Двоє разом, а третій поруч.

«Die Banditen» – було написано на спільній табличці, почепленій на грудях Одарчука й Орленка.

«Der Spießgeselle von Banditen»⁴ – можна було прочитати на грудях у третього.

Віктор ГРЕБЕНЮК

Віктор Гребенюк, літературний редактор інформаційно-видавничого центру нашої єпархії, член Спілки християнських письменників України, здобув перше місце в Міжнародному конкурсі документального оповідання «Бути людиною».

Умовою цього мистецького змагання, яке проводив Німецький фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє», було художнє відтворення задокументованих свідчень про випадки доброти за часів нацизму. Надіслані тексти спершу розглядали національні журі (в Україні та Росії), потім – міжнародне.

Із новелою «Кухлик води живої» В. Гребенюк брав участь у номінації професійних письменників (75 учасників). Її написано на основі епізоду з книги спогадів Мусія Мельничука «Моя довга страждальна дорога», що вийшла у єпархіяльному видавничому відділі «Ключі» (Віктор Іванович був її редактором-упорядником).

Церемонія нагородження відбулась 11 квітня в київському Будинку письменників у присутності керівника відділу культури посольства Німеччини Себастьяна Громіґа. Нагороди вручав представник Національної спілки письменників України Олександр Гордон.

РАДИМО ПРИДБАТИ

ВИЙШОВ НОВИЙ АЛЬМАНАХ СПІЛКИ ХРИСТІЯНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ

ОСОННЯ

Альманах Волинського осередку
Спілки християнських письменників
України

Побачив світ черговий випуск альманаху «Осоння» Волинського осередку міжконфесійної Спілки християнських письменників України.

У ньому представлено доробок усіх десяти членів осередку – поезію для дорослих і дітей, прозу, переклади, публіцистику. Зокрема, Олег Берман друкує добірку віршів, Віктор Гребенюк – поему «Білий голуб» та п'ять нових новел, Наталія Добжанська-Найт – оповідання «Носій» та уривок зі свого перекладу есе «Оптимізм» американської сліпоглухої письменниці Гелен Келлер.

Це єдине неперіодичне видання Спілки, а періодичних поки що нема. Попередній випуск з'явився 2016 року.

Альманах «Осоння» можна придбати за телефоном (050) 834-56-93 (Ольга). За номером (097) 903-63-84 (Віктор) чи адресою bravik59@gmail.com можна домогтися про виступ літераторів у вашому навчальному, лікувальному, відпочинковому, мистецькому закладі, трудовому колективі.

ТОЧКА ЗОРУ

БУДЬМО ДОБРОДІЯМИ

У Євангелії від Матфея кожного із нас, здається, приголомушують слова: «Усе, отже, що бажали б ви, щоб люди вам чинили, те ви чиніть їм...». Ще середньовічні богослови та філософи цей вірш називали «золотим правилом». Тому недарма в нашому народі побутує прислів'я: «Не роби іншим того, що тобі не любе».

Вихована, духовно багата людина завжди з повагою, співчуттям, допомогою ставиться до оточуючих її людей. Через те в нашій мові існує довга низка слів із доміантою «добро»: добріти, добрий, добродійний, добродій, добродайний, добродійність, добродушний, доброзичливий, добропривітливий, добросердя, доброчесний, доброчинний та багато-багато інших.

«Золоте правило» типове для найрізноманітніших філософських і релігійних систем.

Однак Ісус Христос, на відміну від численних попередників, вимовляє слово «чиніть», коли всі формули до Христа мали заперечний характер, як у старозавітних заповідях: «Не вбий!», «Не вкради!» і т. д. Христос тут говорить про те саме, але у стверджувальній формі. Говорить так тому, що тут ідеться не про пасивне нескоєння зла, а про активне добродійство, що і є справжнім Християнством.

Отже, нам, християнам, цю активність ніколи не можна забувати, але завжди треба жити за вимогами тих найважливіших людських і Божих настанов.

Зиновій БИЧКО,
член Національної спілки
журналістів України